

університету, підготовчого відділення, окремих спеціальностей, розробку різноманітних логотипів, символіки. Це досить показові приклади тренування творчої уяви учнів, генерації оригінальних ідей та нестандартних рішень.

Безумовно, створення креативного освітнього середовища для іноземців-початківців передбачає широке впровадження інформаційно-комунікаційних технологій: мультимедійних засобів у форматі аудіо, відео, флеш-анімації, інфографіку, що унаочнює навчально-виховний процес, робить його емоційно привабливим, зацікавлює, підтримує увагу, сприяє успішному формуванню та саморозвитку креативної особистості.

Список використаних джерел

1. Ушакова Н. І. Викладання української мови як іноземної іноземним студентам: теорія і практика, традиції та інновації: монографія / [под ред. Н. І. Ушакової]. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2014. 391 с.

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ МІЖКУЛЬТУРНОЇ АДАПТАЦІЇ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ У ВИВЧЕННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

Богиня Лариса Вікторівна

Керівник навчально-наукового центру з підготовки іноземних громадян

Полтавського державного медичного університету

e-mail: bogynia@gmail.com

Міжкультурна комунікація – це спілкування, що здійснюється за умов значних культурно обумовлених відмінностей, і ці відмінності істотно впливають на успіх чи невдачу комунікативної дії. Міжкультурна комунікація характеризується тим, що її учасники під час прямого контакту використовують

спеціальні мовні засоби, відмінні від тих, якими вони користуються під час спілкування всередині їх культури.

Проблеми міжкультурної комунікації є особливо актуальними у викладанні іноземних мов іноземним студентам.

Розглянемо історію міжкультурної комунікації. Термін «міжкультурна комунікація» у вузькому значенні виник у літературі у 1970-х роках [1]. На той час сформувався і науковий напрям, основою якого стало вивчення комунікативних невдач та його наслідків у ситуаціях міжкультурного спілкування. До 1972 р. сформувався і науковий напрямок, основою якого стало вивчення комунікативних невдач та їх наслідків у ситуаціях міжкультурного спілкування. Згодом сталося розширення поняття міжкультурної комунікації на такі галузі, як теорія перекладу, навчання іноземних мов, порівняльна культурологія та ін.

Головне завдання навчання іноземних мов як засобу комунікації між представниками різних народів та культур полягає в тому, що мови повинні вивчатися у нерозривній єдності зі світом та культурою народів, які розмовляють цими мовами.

Максимальний розвиток комунікативних здібностей – ось основне, перспективне завдання, яке постає перед викладачами української мови як іноземної.

Для її вирішення необхідно освоїти нові методи викладання, спрямовані на розвиток навичок володіння мовою, і принципово нові навчальні матеріали, за допомогою яких можна навчити іноземних студентів ефективно спілкуватися. У зв'язку з цим потрібно кардинально змінити погляд на викладання української мови як іноземної з урахуванням більшої уваги та ухилу на лінгвістику та міжкультурну комунікацію.

Основне завдання викладання української мови як іноземної у закладах вищої освіти у сучасній Україні – це навчання функціональній стороні мови та більш практичне її застосування іноземними студентами.

Вирішення цієї прагматичної задачі можливе лише за однієї умови, якщо буде створена досить міцна фундаментальна теоретична база. Для її створення необхідно передусім:

- застосувати результати теоретичних праць з філології до практики викладання іноземних мов;
- теоретично осмислити та узагальнити величезний практичний досвід викладачів української мови як іноземної.

Отже, завданням вищої освіти є формування широко освіченої людини, яка має у своєму арсеналі фундаментальну підготовку не лише за вузькими спеціалізаціями, а й у широкому плані, наприклад, як вивчення української мови як іноземної без орієнтирів на обрану професію, тобто технічні фахівці повинні володіти не тільки і не стільки технічною українською мовою, а й вміти її застосовувати, перш за все, з подібними ж фахівцями.

Саме останнім часом, коли інтернет завойовує все більший простір у спілкуванні, проблема міжкультурних комунікацій постає настільки гостро, і такою нагальною стає необхідність культурних досліджень у процесі викладання української мови як іноземної. Вивчення української мови є чудовим засобом ознайомлення з культурою іншого народу та виховання поваги та любові до неї.

Список використаних джерел

1. Snow M.A. Content-based and immersion models for second and foreign language teaching. Boston, MA: Heinle&Heinle. 2004.